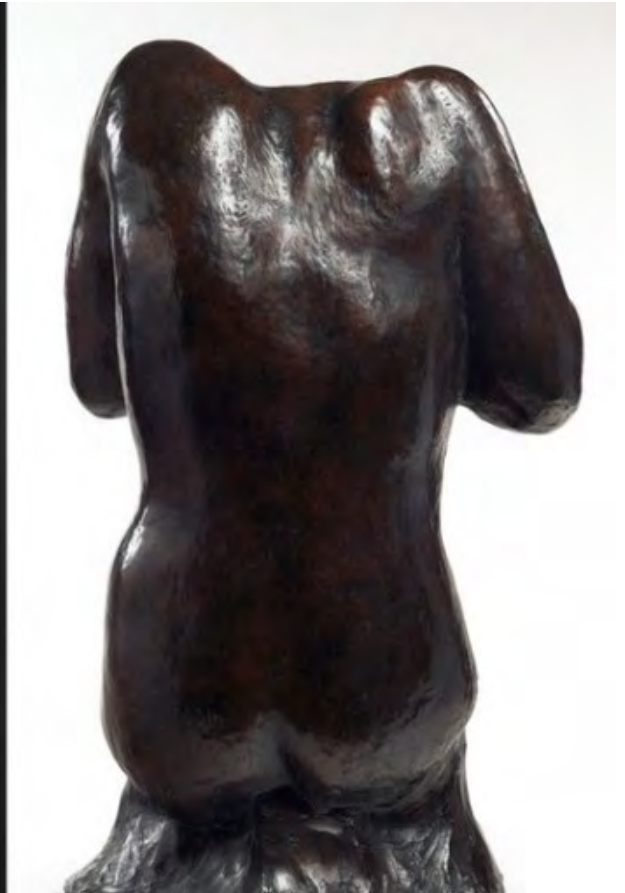

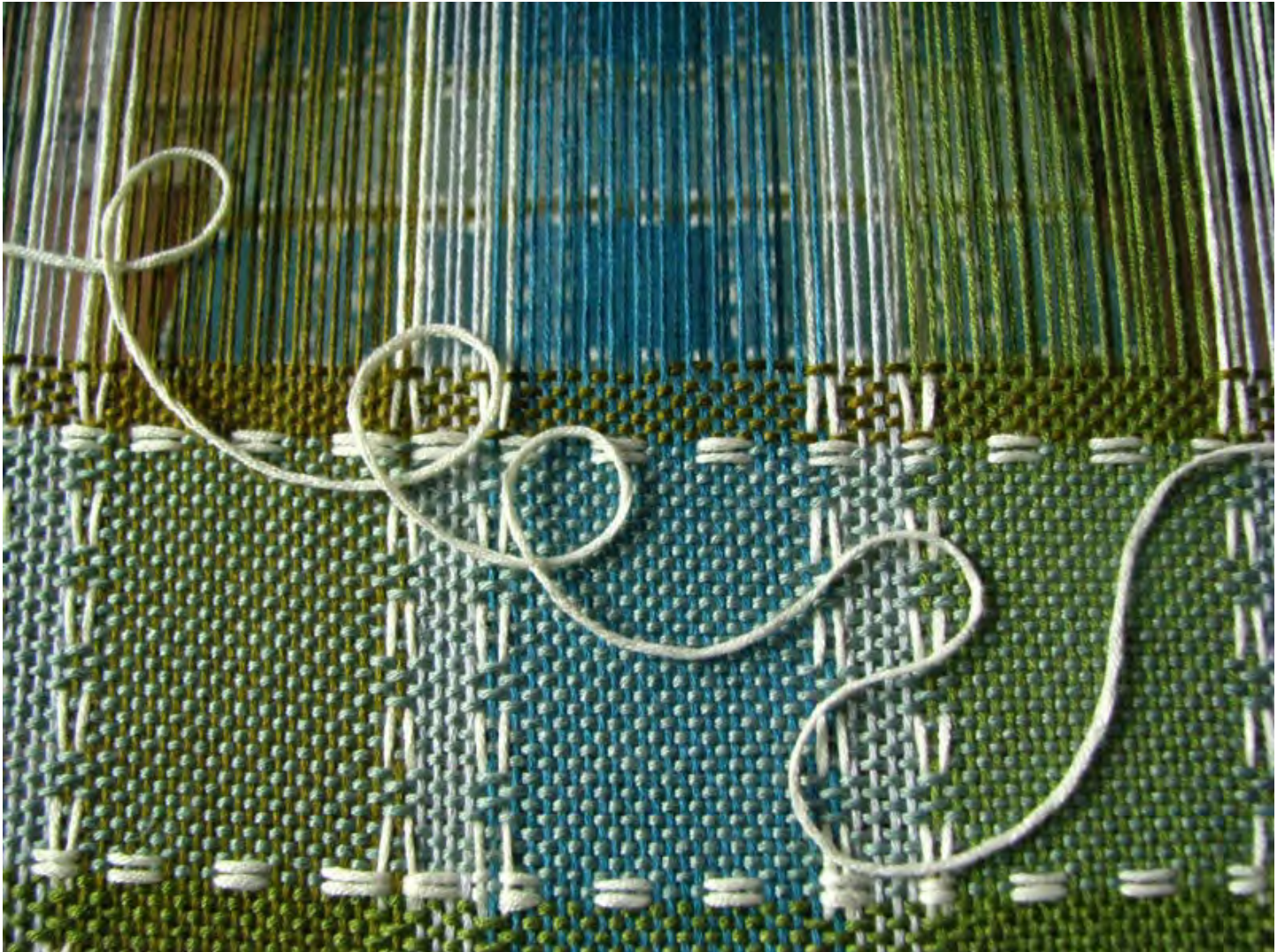
Fecske Csaba MEGBÉLYEGEZVE

sokáig nem tudtam hogy Mancsi néni
rendes neve Margit miatta egy férfi
elhagyta családját nyelvére vette
a falu „olyan” nőnek tartotta az volt-e
valóban én nem tudtam mint ahogy
azt sem milyen az „olyan” legföljebb
sejtettem abból ahogyan kimondták
tilosba tévedt szegény az édenkerti
almát Érisz kitepte kezéből
fehér combja volt fejés közben
láttam ahogy a lába közé
szorított sajtártól felcsúszott a szoknyája
ilyen fehérséget hólepte hallgatag
fenyvesben lehet látni
saját gyerekeként szeretett engem
a szomszéd kisfiút milyen kár hogy
Manciként tekintettem rá remélem
Margit néniként békében pihen
a temetőben ahová rokonai nem lévén
az állam temettette el

kép | Robert Mapplethorpe, lensculture.com

Fecske Csaba ÚJRASZÖVÉS

elindult mint a Vezúv lávája
forrón meggondolatlanul
nem tudja célba ért-e vagy ahol
ott van mindig az a cél ha éppen
nagyon ott van ott(hon) van
rácsodálkozik mindenre ragaszkodik hozzá
fölfedezi a régen ismertét magáévá teszi
bár kezdettől fogva az övé volt vagy az
lehetett volna kitartóan műveli a szenvedés
szögesdrótja mögé szorított pázsitos kertet
merészebb pillanataiban boldogságnak
becézi büszke minden egyes fűszálra
mint orsóról a fonalat próbálja letekerni
összenyálazott éveit hogy újrászöjje
élete finom szövetét

kép | [flickr.com](https://www.flickr.com/photos/ligetmuhely/)

Fecske Csaba HANG

durva hang visszhangzik fülemben
amikor becsapódott mögöttem
a nehéz vaskapu észre se vettem
hang volt a többi közt
nem tűnt baljóslatúnak
a tovaiszkoló évek lihegése nem nyomta el
inkább fölerősítette figyelmeztet valami

nem tudható föl nem fogható veszélyre
amit nem lehet nem lehetett elkerülni
még ha megértem is a maga idejében
hogyminek a végére tett pontot akkor is
véget ért volna

kép | flickr.com